

[Jens Thomsen.]

ministeren, der gentagne Gange har givet Udtryk for, at vi skal væk fra den ødelæggende Stemmekøbspolitik og den partipolitiske Egoisme, om Ministeren øjner Muligheden for at naa frem til dette under et Folkestyre. Jeg vil ogsaa sætte megen stor Pris paa at faa en saglig Besvarelse af dette alvorlige Spørgsmaal. Skal Folkestyrets Fartøj modstaa Tidens Storme, maa den i hvert Fald befries for den Slagside, man ser nu bliver større og større fra Dag til Dag.

Naar man betragter den økonomiske Politik, der føres, kan man ikke undgaa at tænke paa vore Molbohistorier. Paa visse Livsfornødenheder lægger man en stor Statsafgift, og for at bøde paa Virkningen for Forbrugerne giver Staten Tilskud gennem Rabatmærker baade til rige og fattige. Jeg tænker her paa Tøj. I Tøjbranchen har man set mange Købmænd og Tekstilfabrikanter blive idømt store Bøder for Aager. Disse Kendsgerninger viser de store Indtjeningsmuligheder, der er ved Fabrikation af og Handel med de livsnødvendige Klædevarer. Med en anden Livsfornødenhed gaar man den stik modsatte Vej; der fastsætter man en Maksimalpris, som ikke mere dækker Produktionsomkostningerne, men til Trods derfor vil man ogsaa der give Statstilskud baade til rige og til fattige. Hvis et af Tingets Medlemmer er i Stand til at vise Forskellen paa disse Fremgangsmaader og den røde Traad i Molbohistorierne, vil det sikkert virke velgørende paa mange Skatteydere.

Naar man har hørt Ordførerne for de fem samarbejdende Partier her ved Finanslovdebatten udtale deres Glæde over Sundheden og Styrken i Samarbejdet, forundres man over, at Partierne paa deres lukkede Møder og i deres Underhaandsagitation benytter sig af saa tarvelige Agitationsmetoder, som de gør, naar de bilder deres Vælgere ind, at alle, der ikke støtter Samlingsregeringen, er udanske. Hvis Sundheden og Styrken i Samarbejdet er saa stor, som der er givet Udtryk for fra denne Talerstol, skulde man synes, at de samarbejdende Partier havde Raad til at afstaa fra slige lyssky Kampmetoder. Men det er ikke blot politiske Modstandere, der udsættes for en Mistænkeliggørelse, selv flere Medlemmer af den officielt lovpriste Samlingsregering er underkastet de samme Beskyldninger. Hvis det kun var uansvarlige Personer, der benyttede en saadan Agitation, skulde jeg ikke sige noget til det, men naar selv folkevalgte Rigsdagsmænd tager Del i en saadan Agitation, der stempler deres

egne Ministre som Landsforrædere og saar Mistillid til bestemte Personers retlignede Karakter, synes jeg, det er Paatale værd fra denne Talerstol. For os, der ikke er inviteret med i det saakaldte nationale Samarbejde, ser det underligt ud, at der inden for de samarbejdende Partier kan findes en saadan Trang til at mistænkeliggøre ikke blot de andre Partier, men ogsaa de enkelte Medlemmer af Samlingsregeringen. Hele denne Mistænkeliggørelse foregaar jo i det skjulte, saaledes at de angrebne ikke kan faa Lejlighed til at imødegaa de tarvelige Angreb, og derfor er den Form for Agitation særlig uværdig.

Det er sagt, at de gode Hjem skal bære Folket, og det er jo rigtigt, men i de gode Hjem bagtaler Familiens Medlemmer ikke hinanden. Har de forskelligt Syn paa en Sag, taler de ud om Spørgsmaalet uden at tillægge hinanden daarlige Motiver bag hinandens Ryg. Skal det danske Folk blive et sundt og stærkt Folk, maa vi lære det samme i den danske Familie. Der bygges ikke noget godt op, naar den ene Danske frakender den anden hans danske Sindelag. Dette avler Had i Stedet for at skabe Samhørighed.

L. S. og Bondepartiet er baade i det skjulte og i det aabenlyse frakendt deres danske Sindelag, men de, der retter Beskyldningerne, ved udmærket godt, at det er usandt. De har brugt de tarvelige Vaaben imod os, fordi de troede, at de derved kunde slaa L. S. og Bondepartiet ihjel, men det kan de ikke. Vi lader os ikke træde ihjel af Gæs!

Det skal dog erkendes, at den giftige Agitation har øvet sin Virkning og forarsaget Frafald, især fra Erhvervsudvalget, men de vildledte Landmænd bliver nok sene igen. Mange af dem indser nu det urimelige i, at Landbruget ødelægger sit Erhvervsudvalg af Hensyn til partipolitiske Interesser samtidig med, at Byerne opretter deres Erhvervsraad. Landmændene begynder at indse Falskheden i den partipolitiske Agitation under den nationale Maske. De begynder at indse, at de Folk, der frakender store Dele af den danske Landbefolkning deres danske Sindelag, gør det danske Folk ringere, end det er.

Det skal ogsaa erkendes, at den tarvelige Mistænkeliggørelse har sat ondt Blod og skabt megen Bitterhed, men Tiden er for alvorlig til at lade en saadan Strid bringe Sindene ud af Ligevægt. Vi maa beherske vore Følelser og bruge Forstanden, hvis vi i den nuværende skæbnesvangre Tid skal gøre Dagens Gerning. Skæbnesvangert vilde